

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, (ΚΥΡΙΑΚΗ) 1 Δεῦλου 1893.

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 87

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις " 8.50
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΑΡΑΔΟΣΟΣ ΕΡΩΣ, διήγημα Τ. Μωραϊτίνου. — Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ, μυθιστορία Καρόλου Μερουβέλ. — ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΑΣΣΕΡ, μυθιστορία Αἰμυλίου Ρισδούργου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΕΤΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤῶΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤῶΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γραμματοσήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων, συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

ΠΑΡΑΔΟΣΟΣ ΕΡΩΣ

Διήγημα

Ἐχρὸς καὶ στυγνὸς τὴν ὄψιν, μὲ μικρὸν καὶ κεκυρτωμένον σῶμα, τὸ ἤμισυ τοῦ ὁποῦ ὑπεβάσταζε ξυλίνη κνήμη ὠθοῦσα αὐτὸ εἰς ἐρρυθμοὺς κινήσεις, ἀκατανοήτου χοροῦ, ἐχθρὸς τῆς πολυτελείας, ὁ παραβάτης παντὸς κοινωνικοῦ θεσμοῦ, ὁ φιλόσοφος τοῦ χωρίου, ὡς ἀπεκάλουν αὐτόν, ἡ μοναδικὴ ἐν αὐτῷ προσωπικότης, διήρχετο τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας χασμῶμενος καὶ ἀπαριθμῶν τὰς περιπτώμασιν ἐν τῷ δωματίῳ του μίας. Συνήθως δὲ ἡ μαθηματικὴ αὐτῆ ἐνασχόλησις, ἀπέληγεν εἰς γλυκὴν καὶ βαθυτάτον ὕπνον.

Πενιχρὰ καὶ ἀνήλιος τρώγη, ἐχρησίμευεν αὐτῷ ὡς μόνιμον ἐνδιαίτημα, ἐν ᾧ διέφευγεν, ὡς ὑπὸ ρυπαρὰν τήβεννον κτηνώδους ἀναισθησίας, ὁ ἰδιόρρυθμος στωϊκὸς αὐτοῦ βίος.

Ὅσακις δ' ἐξήρχετο αὐτῆς, τὰ παιδιὰ, τρέχοντα κατόπι του, ἤρεσκοντο νὰ τραβοῦν τὴν μακρὰν του ρενδικόταν, ἐφ' ἧς ἡ φθορὰ ἐπιεικῆς πλέον παρήλαυνεν. «Κύριε Διογέννη, κύριε Διογέννη, τὸ πυθάρκι σας, κύριε Διογέννη». Αὐταὶ ἦσαν αἱ συνήθεις φιλοφρονήσεις, ἃς τῷ ἀπέτεινον οἱ ζωνρότεροι, ὅσακις ἐξήρχετο μεταβαίνων εἰς κάμμιαν παράδοσιν.

Τὴν ἐσπέραν ἐπέστρεφεν ὑπὸ τοὺς μονοτόνους ἤχους τῆς ξυλίνης κνήμης του, ἧτις παραδόξως ὑποστηρίζουσα καὶ θορυβοῦσα, ἀφύπνιζε τοὺς κύνες τοῦ χωρίου. Οὕτω κατὰ τὸν ἄνθρωπον ὁ δυστυχὴς ἐφθανε πνευστιῶν ὑπὸ τοῦ φόβου μέχρι τοῦ ἱστορικοῦ μεγάρου του, οὔτινος ἡ οἰκοδόμησις, ναδὸς καὶ φλύαρος γραῖα, ἦτο ἡ μόνη ἐν τῷ κόσμῳ γυνὴ μετ' ἧς ἐκεῖνος ἐνίστε συνδιελέγετο.

Τὸ τοιοῦτο δὲ συνέβαινε, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν πρώτην ἐκάστου μηνός.

— Αἶ, τί νέα, κύριε Διογέννη Δημάδη; Ὅα μὰς δώσης τὸ ἐνοίκιον;

— Καλὰ, κυρὰ Γιάννενα, ἀλλὰ... αὔριον.

Ἦτο ἡ συνήθης ἀπάντησις του.

Καὶ ἡ γρῆὰ Γιάννενα κατήρχετο τὴν κλίμακα κάτωχρος ἀφίνουσα νὰ ὑπεκφεύγουν μεταξὺ τῶν χειλιῶν της, συγκεκριμέναι φράσεις.

Ἀλλὰ τὸ μᾶλλον ὀχληρὸν, τὸ καθιστῶν ὀλίγον ἐπισφαλῆ τὴν διδασκαλικήν του εὐδειαν, ἦσαν αἱ συνεχεῖς καὶ ἥμισυ εὐάρεστοι ἐπισκέψεις τῆς ὠραίας δεκακοκταετίδος θυγατρὸς τῆς κυρὰ Γιάννενας, ἧτις... τὸν ἡγάπα.

Τὸ χωρίον ἦτο ὄλον ἀνάστατον.

— Τί τοῦ ἐξήλεψε κλέ, τί τοῦ ἐξήλεψε;

Καὶ ὅμως τὸν ἡγάπα. Νεότητα, καρδίαν, καλλονὴν, ὄνειρα, τὰ πάντα ἐρίψε πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ κυροῦ καὶ ἀποτροπαίου ἐξερευνητοῦ τῆς γραμματικῆς, τοῦ νυσταλέου κατόχου τῆς γνωστῆς ρενδικότας.

Ἦτο μία τῶν μελαγχολικῶν νυκτῶν τοῦ φθινοπώρου, καθ' ἃς ἡ φύσις οἰοῖται πίπτουσα ἀπεκδύεται τὴν παρθένον στολὴν τοῦ ἔαρος καὶ γυμνὴ χωρεῖ πρὸς τὰς ψυχρὰς καὶ μελαμβασθεῖς νύκτας τοῦ χειμῶνος.

Ἡ ἀτυχὴς, ἀπόκληρος τοῦ ἔρωτος, μὲ παλμούς ἀγωνίας ἴστατο ἐξωθὴ τοῦ παραθύρου του καὶ ἐκλαιε.

Τὴν νύκτα ἐκείνην ἠθέλησε νὰ τῷ ἐξιμολογηθῆ, καὶ τὴν ἀπέπεμψεν.

Πόσον περιέργος ἔρωσις! τί ἰδιοτροπία τῆς γυναικείας καρδίας! Αὐτὴ ἡ χροῖσος καὶ πλήρης ἀφελῶν θελητήρων, ἡ προσωποποίησις τοῦ εἰδυλλίου, καὶ δυναμένη, ἐὰν ἤθελε, νὰ γίνῃ ὄνειρον καλλιτέχου, σκέψις ποιητοῦ, φροντίς καὶ μέλημα μονάρχου, νὰ περι-

φρουρῆ τὸν ὕπνον μίαν κνήμη ξυλίνης! μίαν ρενδικόταν διδασκαλικῆς! Παράδοξον!

Τὸ κάλλος ζηλοτυπεῖ πρὸς τὸ κάλλος, φαίνεται, δι' αὐτὸ ἐνίστε τὸ ἄσχημον ἀγαπάται παρὰ τοῦ ὠραίου.

Αἴφνης, ἐν τῷ μέσῳ τῆς σιγῆς, ἠκούσθησαν συγκεκριμέναι λέξεις ἐκ τοῦ δωματίου:

— ὦ ἔρωσις! ἔλεγεν ἐκεῖνος.

Λάμψις χρᾶς ἀπήστραψεν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς κόρης.

Ἐκεῖνος ὠμίλει περὶ ἔρωτος!

Μήπως τὴν ἡγάπα, καὶ ἐν τῇ δειλίᾳ τοῦ τὸ ἀπέκρυπτε;

Ἔτεινε προσεκτικώτερον τὸ οὖς, ἵνα μὴ τῇ διαφύγῃ οὐδεμίαν τῶν οὐρανίων φράσεων του καὶ... ἤκουσεν:

Ὁ ἔρωσις... Γενική: τοῦ ἔρωτος. Δοτική: τῷ ἔρωτι. Αἰτιατική: τὸν ἔρωτα. Κλητική...

Κεραυνοὶ ἐὰν ἐπίπτε δὲν θὰ τῇ ἐπροξένοι τοιαύτην αἴσθησιν, οἶαν ἡ ἀπάτη ἐκείνη.

Ἀνῆλθε ταχέως τὴν κλίμακα, ἐβύσε τὸ φῶς καὶ πεσοῦσα ἐπὶ τῆς κλίνης της, ἀνελύθη εἰς δάκρυα...

T. ΜΩΡΑΪΤΙΝΗΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ

Μυθιστορία ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἐγκαταλελειμμένα.

[Συνέχεια]

Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ μακροχρόνια, ὁ πρίγκηψ καὶ ὁ Ροζενδάλ περιεπάτου εἰς τὸ δάσος, ἐκείνη κατέβη διὰ τὸ δειπνῶν τὴν μίαν μ. μ. Διότι ἐν Ρόγγῃ ἐδείπνων πάντοτε ὡς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν προπατόρων των.